

Слайд 1:

Впродовж останнього десятиліття у нашому житті присутнє покоління «Альфа». Це діти цифрової ери, світ їх цінностей значною мірою підвладний онлайн-соціалізації, тому сучасні виклики життя є для них звичними умовами буття. Виховання дітей «Альфа»- це нова

філософія педагогічної діяльності, у якій педагог-Мотиватор особистісного розвитку дитини у контексті формування життєвої компетентності та розвитку базових якостей особистості.

Слайд 2:

Зміст особистісної компетентності засвідчує цілісний підхід до розвитку дитини- такий, що охоплює емоційний, вольовий та інтелектуальний аспекти її особистості. Рівень розвиненості психіки дитини віддзеркалює особливості її відносин зі світом.

Відкриття на етапі раннього дошкільного віку **власного Я**

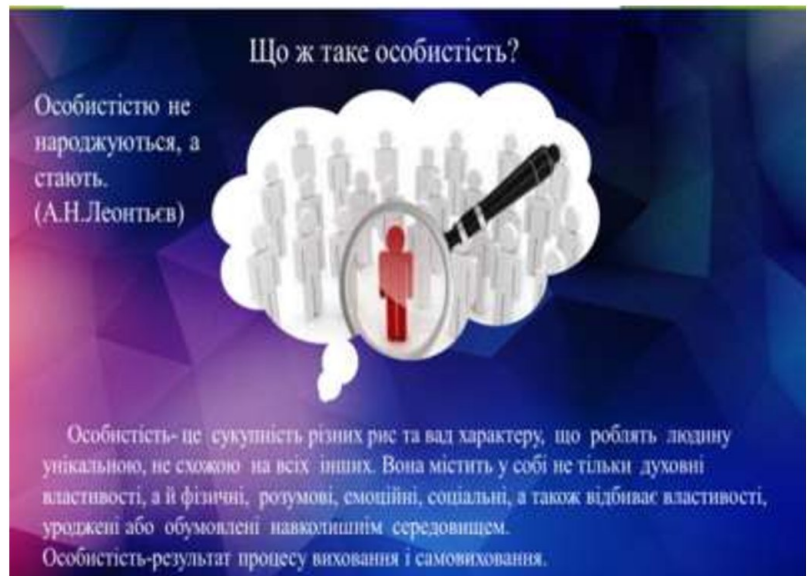
(феномен «Я Сам!»), тобто усвідомлення своєї ідентичності як центральної цінності, спричиняє зміни в емоційній, пізнавальній, вольовій сферах дитини.

Важливими ознаками такого процесу саморозвитку особистості в дошкільному віці виступають самоідентифікація, самооцінка, самосвідомість.

Слайд 3:

Що ж таке особистість? Особистість- це сукупність різних рис та вад характеру, що роблять людину унікальною, не схожою на всіх інших. Вона містить у собі не тільки духовні властивості, а й фізичні, розумові, емоційні, соціальні, а також відбиває властивості, уроджені або обумовлені навколишнім середовищем.

Особистість-результат процесу виховання і самовиховання. У дошкільному віці формуються психологічні якості і механізми особистості, налагоджуються зв'язки, відносини, які становлять ядро особистості. У цей період формується стійкий внутрішній світ, форми поведінки, які дають підстави вважати дитину особистістю. Як казав А.Н Леонтьєв: «Особистістю не народжуються, а стають»

Слайд 4:

Дошкільна освіта є невід'ємним складником та першим рівнем у системі освіти, стартовою платформою особистісного розвитку дитини. Ключові компетентності під час здобуття дошкільної освіти формуються за різними освітніми напрямками, спрямованими на розвиток особистості дитини.

В інваріантній частині(за Базовим компонентом) освітнього напрямку

« Особистість дитини» визначено такі важливі складники, як Рухова компетентність, Здоров'язбережувальна компетентність і Особистісна компетентність- одна з ключових для дитини дошкільного віку.

Слайд 5:

Цілісне і гармонійне формування особистості дитини дошкільного віку передбачає своєчасний фізичний розвиток. Це зумовлює впровадження в практику освітньої діяльності нових підходів до формування фізичної культури особистості на основі трьох взаємопов'язаних напрямів:

Соціально-психологічний,

спрямований на формування стійкої потреби в засвоєнні цінностей фізичної культури та прагнення до фізичної досконалості.

Інтелектуальний, який передбачає засвоєння доступних дітям елементарних теоретичних знань у сфері фізичного розвитку.

Руховий, що забезпечує формування життєво необхідних рухових умінь та навичок, розвиток фізичних якостей, а також раціональне використання рухового потенціалу.

Кожна з них має свої специфічні завдання та засоби реалізації, а в комплексі вони сприяють формуванню здорової особистості і набуття дитиною життєвої компетентності.

Слайд 6 :

Формування здоров'язбережувальної компетентності дітей дошкільного віку має відбуватися у процесі активної взаємодії з дорослими, дітьми та однолітками в особистісно-орієнтованій парадигмі накопичення позитивного досвіду здоров'язбережувальної поведінки.

Організовуючи освітню діяльність з даного напрямку варто зважати на те, що на формування здоров'язбережувальної компетентності дитини

впливає не лише зміст, а й форма і спосіб взаємодії дорослого з дитиною, а також умови, як от:

- Наявність мотивації на збереження здоров'я
- Цілісний розвиток дитини у здоров'язбережувальній діяльності
- Інтеграція різних видів дитячої діяльності з урахуванням вікових можливостей дітей
- Забезпечення змістовної співпраці всіх учасників освітнього процесу.

Слайд 7:

Якщо в дитини розвинена вольова регуляція, самостійність, сформовані основи світогляду та певна картина світу, мотивація до прояву активності, якщо вона усвідомлює своє місце серед людей, можна говорити про набуття нею- Особистісної компетенції-однієї з ключових для дитини дошкільного віку.

У процесі становлення особистісної компетентності

важливими, визначальними чинниками

- Повага та прихильне ставлення до дітей
- Компетентність і справедливість
- Оптимальне психічне напруження
- Рух виховання від критики помилок і оцінювання до фокусування на успіхах і досягненнях
- Привабливість освітнього простору та зацікавленість Педагога

Слайд 8:

Дорослі, які причетні до становлення особистості дитини дошкільного віку, мають розуміти свою відповідальність перед майбутнім, тобто сприймати дитину як вільну особистість (що потребує свободи, як умови розвитку) та створювати умови для індивідуалізації траєкторії особистісного розвитку, особистісних якостей і життєвої компетентності.

На що потрібно звернути увагу

Рівень розвиненості психіки дитини віддзеркалює особливості її відносин зі світом: від потреби **Активного пізнання оточуючого світу** до **Творчої активності**. Перехід від: **простого спілкування і маніпулятивної гри** до **творчих ігор**. Від функції **сприймання** до функції **уява**.

Ці зміни є основою для всіх подальших психологічних досягнень. Звідси випливає можливість розширення спектра ігрових, предметно-практичних, пізнавальних ситуацій, у яких формуються важливі особистісні якості: самостійність, цілеспрямованість, здатність до творчості та регуляція поведінки й діяльності.

Слайд 9:

Уже в дошкільному віці починається активне формування особистості дитини, причому цей процес тісно пов'язаний з розвитком емоційно-вольової сфери, із формуванням інтересів та мотивів поведінки, що, відповідно, детерміновано

соціальним оточенням, передусім типовими для даного етапу розвитку взаєминами з дорослими.

Фізичний розвиток безпосередньо впливає на самооцінку і погляди дитини. Фізичні здібності і вродлива зовнішність є запорукою успіху підростаючої дитини в складному світі.

Розумовий розвиток відіграє головну роль у розвитку інтересів, поглядів і інтелектуальних здібностей дитини. Емоційний розвиток є також невід'ємною частиною, оскільки підростаюча дитина піддається також зовнішньому емоційному впливу. Гнів, біль, смуток, радість, сум, сміх, лемент, шепіт тощо - усе це створює навколишню атмосферу і визначає поведінку дитини.

Соціальний розвиток теж має велике значення, і перш за все, розвиток здатності до засвоєння соціального досвіду, що є надзвичайно важливим не лише для дитини, а й для дорослої людини.

Слайд 10:

На формування особистості впливають: Спадковість, середовище, виховання.

Дитина розвивається, формується як творча особистість протягом усього свого життя. У цьому процесі поєднуються, тісно переплітаючись, впливи зовнішнього середовища, спадковості та виховання.

Народна педагогіка про розвиток особистості:

Роль спадковості. *Яке коріння, таке й насіння. Яке зіллячко, таке й сім'ячко. Яка гребля, такий млин, який батько, такий син.*

Роль середовища: *З ким поведешся, від того наберешся. Як зайдеши між реп'яхи, то й реп'яхів наберешся.*

Роль виховання. *Як бавитимеш дитя, так воно й виросте. Бурчання наскучить, приклад научить*

Слайд 11:

Вплив спадковості на формування особистості.

Найпершим чинником, що впливає на формування особистості, є спадковість.

Спадковість - це невід'ємна властивість усіх живих істот зберігати і передавати в ряду поколінь характерні особливості будови, функціонування і розвитку.

Особливу роль у формуванні особистості відіграють власне людські задатки (високоорганізований мозок, задатки до мовлення, ходіння у вертикальному положенні). Від біологічної спадковості залежить як те спільне, що визначає належність індивіда до людського роду загалом, так і те відмінне, що робить людей різними за зовнішнім виглядом і внутрішніми якостями.

Слайд 12:

Вплив середовища на формування особистості.

Середовище-сукупність зовнішніх явищ, які стихійно діють на людину і впливають на її розвиток. Середовище, яке оточує індивіда від його народження до кінця життя, умовно можна поділити на природне середовище і соціальне. Чинниками

природного середовища є клімат, рельєф, географічне положення тощо. Соціальне середовище утворюють соціальні групи, які безпосередньо чи опосередковано впливають на людину (сім'я, дитячий садок, двір, товариства однолітків, засоби масової інформації та ін.) Саме тут діти опановують уміння спілкуватися, налагоджуючи стосунки з найближчими людьми — рідними, ровесниками, сусідами, навчаються жити з людьми і для людей, любити свою націю та поважати інші народи.

Слайд 13:

Вплив виховання на формування особистості.

Виховання - третій суттєвий фактор розвитку і формування особистості. Воно коректує вплив спадковості й середовища з метою реалізації соціальної програми розвитку особистості.

Виховання виконує дві основні функції: упорядковує увесь спектр впливів на особистість і створює умови для прискорення процесів соціалізації з метою розвитку особистості.

Слайд 14:

Повсякденна робота з дітьми, знання їх здібностей та інтересів, вміння доставити радість від нових творчих відкриттів - ось основна роль вихователя в розвитку особистості дитини.

Головна мета діяльності педагога:

Створити середовище для розвитку особистості дитини, дати можливість кожному вихованцю відчувати радість досягнення успіху, усвідомлення своїх здібностей, віри у власні сили.

Педагог формує особистість, сприяє її розвитку, орієнтує на процеси, які не визріли, але перебувають у стадії становлення.

Педагог сприяє тому, щоб дитина максимально осмислювала свої дії, шукала своє місце серед інших, реалізувала свій вроджений потенціал і стала повноцінною особистістю.

Слайд 15:

Отже, аналізуючи специфіку становлення дитини як особистості, можна зробити певні висновки.

Якщо дитина має життєво необхідні рухові уміння і навички, розвинені фізичні якості, володіє власним тілом, основними рухами, елементарними навичками загартування та особистої гігієни.

Дотримується правил здоров'я/збережувальної поведінки, уміє оцінювати поведінку власну та інших людей, щодо дотримання здорового способу життя, володіє навичками безпечної поведінки.

Характеризує себе як «Він»/ «Вона», здатна встановлювати причинно-наслідкові та смислові зв'язки між подіями, своїми переживаннями, адекватно реагує на різні життєві ситуації, виявляє самоповагу (Я-хороша/хороший), повагу до інших (Інші теж хороші), власну гідність.

Перелічені особистісні досягнення вказують на те, що дитина сформована як особистість, готова до нового способу організації життя та здатна використовувати набуті знання в житті і відкрита для нового досвіду.

Слайд 16:

Важливо пам'ятати, що навіть маленька дитина — це особистість, яка може мати свої бажання, прагнення, погляди й думку.

І хочу пригадати слова відомого педагога К. Д. Ушинського

«Тільки особистість може творити особистість»

Дякую за увагу!

